

Ontwerpbesluit van [[]]

, houdende regels in verband met de vereenvoudiging van de beslagvrije voet (Besluit beslagvrije voet)

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van [[Datum openlaten]], nr. [[nr invullen]];

Gelet op de artikelen 475d, eerste lid, 475da, zevende lid, 475db, tweede lid, 475e, derde lid, en 475i, tweede lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid [datum openlaten] nr. [nr invullen], uitgebracht [niet invullen],

HEBBEN GOEDGEVONDEN EN VERSTAAN:

Artikel 1 Begripsbepalingen

1. In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

aangiftetijdvak: tijdvak van vier weken dan wel één maand waarop de aangifte op basis waarvan de ingehouden loonbelasting wordt afgedragen betrekking heeft of, indien de werkgever over een afwijkend tijdvak aangifte doet, het tijdvak waarover loon is betaald van vier weken of één maand of herleid tot vier weken of één maand;

extra periode salaris: bedrag dat op grond van individuele of collectieve arbeidsovereenkomst naast loon en vakantiebijslag is uitbetaald of opgebouwd in het aangiftetijdvak;

indicatieperiode: aangiftetijdvakken waarvan de in de polisadministratie geregistreerde gegevens worden betrokken in de berekening van de beslagvrije voet;

inkomstenverhouding: verhouding waaraan een vordering tot periodieke betaling is verbonden als bedoeld in artikel 475c, eerste lid, van de wet en die in de polisadministratie wordt geregistreerd;

loon LB/PH: loon waarover de loonbelasting en premie volksverzekeringen wordt berekend voor het aangiftetijdvak;

wet: Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

2. De in artikel 475ab van de wet opgenomen begripsbepalingen zijn van toepassing op dit besluit en de daarop berustende bepalingen.

Artikel 2 Indicatieperiode

1. Voor het berekenen van het belastbaar inkomen, bedoeld in artikel 475d, eerste lid, van de wet, wordt van de schuldenaar, en als hij gehuwd is van zijn echtgenoot, een indicatieperiode vastgesteld op basis van de bijlage behorende bij dit besluit.

2. De indicatieperiode, bedoeld in het eerste lid, wordt vastgesteld op basis van het loon LB/PH. Een uitbetaalde vakantiebijslag of extra periode salaris blijft daarbij buiten beschouwing.

3. Als op basis van de in de polisadministratie opgenomen meest recente informatie sprake is van meerdere inkomstenverhoudingen met aangiftetijdvakken die in duur verschillen, wordt in afwijking van het eerste lid voor het berekenen van het

belastbaar inkomen, per afzonderlijke inkomstenverhouding, het loon LB/PH van het laatste aangiftetijdvak gebruikt.

Artikel 3 Belastbaar inkomen uit loon LB/PH

1. Het loon LB/PH dat op basis van artikel 2 wordt gebruikt, wordt vermenigvuldigd met:
 - a. 1,08, als sprake is van opbouw van een recht op vakantiebijslag;
 - b. 1,088, als sprake is van opbouw van een recht op extra periode salaris;
 - c. 1,168, als sprake is van opbouw van een recht op vakantiebijslag en extra periode salaris.
2. Als de indicatieperiode niet gelijk is aan een maand, wordt het loon LB/PH naar een maandinkomen herleid.
3. Als sprake is van meerdere inkomstenverhoudingen in de indicatieperiode worden de maandinkomens binnen de indicatieperiode bij elkaar opgeteld.
4. Als toepassing is gegeven aan artikel 2, derde lid, zijn het tweede en derde lid van overeenkomstige toepassing op het loon LB/PH van het laatste aangiftetijdvak.

Artikel 4 Eigen woning

1. De ophoging, bedoeld in artikel 475da, zevende lid, van de wet is afhankelijk van de woonkosten, waarbij:
 - a. de woonkosten met een hoogte tot de normhuur, bedoeld in artikel 18, derde lid, van de Wet op de huurtoeslag, in aanmerking worden genomen voor het percentage, bedoeld in artikel 21, eerste lid, onderdeel a, van die wet;
 - b. de woonkosten met een hoogte vanaf de normhuur, bedoeld in onderdeel a, tot de in artikel 20, tweede lid, onderdeel a, van de Wet op de huurtoeslag genoemde aftoppingsgrens in aanmerking worden genomen voor het percentage, bedoeld in artikel 21, eerste lid, onderdeel c, van die wet; en
 - c. de woonkosten met een hoogte vanaf de aftoppingsgrens, bedoeld in onderdeel b, tot de in artikel 13, eerste lid, onderdeel a, van de Wet op de huurtoeslag genoemde rekenhuur in aanmerking worden genomen voor het percentage, bedoeld in artikel 21, eerste lid, onderdeel c, van die wet.
2. De ophoging is gelijk aan de op basis van het eerste lid in aanmerking genomen woonkosten verminderd met de op basis van het belastbaar inkomen geldende normhuur, bedoeld in artikel 19 van de Wet op de huurtoeslag, maar minimaal de in artikel 17, tweede lid, van die wet genoemde normhuur.

Artikel 5 Bedrag vermindering beslagvrije voet

1. De hoogte van het in mindering te brengen bedrag, bedoeld in artikel 475db, eerste lid, onderdelen a en b, van de wet wordt berekend op basis van het loon LB/PH, de ingehouden bijdrage Zorgverzekeringswet en de ingehouden loonbelasting volksverzekeringen in de indicatieperiode.
2. De hoogte van het bedrag is gelijk aan het loon LB/PH, onder aftrek van een uitbetaald recht op vakantiebijslag of extra periode salaris, de ingehouden bijdrage Zorgverzekeringswet en de ingehouden loonbelasting volksverzekeringen.
3. Als de indicatieperiode niet gelijk is aan een maand, wordt de uitkomst van het tweede lid naar een maandinkomen herleid.
4. Als toepassing is gegeven aan artikel 2, derde lid, wordt voor de in het eerste lid bedoelde berekening, het loon LB/PH, de ingehouden bijdrage Zorgverzekeringswet en de ingehouden loonbelasting volksverzekeringen van het laatste aangiftetijdvak gebruikt per afzonderlijke inkomstenverhoudingen.

Artikel 6 Woonlandfactor

1. De factor, bedoeld in artikel 475e, derde lid, van de wet, wordt bij ministeriële regeling vastgesteld.
2. De factor wordt zodanig bepaald dat het een weergave is van de verhouding tussen het kostenniveau van het land waar de schuldenaar woonachtig is en dat van Nederland.
3. De factor bedraagt maximaal 1,0.

Artikel 7 Modelformulier beslagvrije voet

1. Het model van de mededeling, bedoeld in artikel 475i, tweede lid, van de wet bevat in ieder geval de volgende gegevens en berekeningen:
 - a. de leefsituatie waar bij de berekening vanuit is gegaan, en de gegevens waarop dit is gebaseerd;
 - b. de inkomstenverhoudingen van de schuldenaar, als hij gehuwd is, die van zijn echtgenoot, die in de berekening van de beslagvrije voet zijn betrokken;
 - c. de voor de berekening gebruikte indicatieperiode van de schuldenaar, en als hij gehuwd is die van zijn echtgenoot, en de duur van het aangiftetijdvak dat in de berekening is betrokken;
 - d. de samenstelling en hoogte van het loon LB/PH van de schuldenaar, en als hij gehuwd is die van zijn echtgenoot, zoals dat voor de vaststelling van de beslagvrije voet is gebruikt;
 - e. een vermelding in hoeverre rekening is gehouden met een reservering in verband met vakantiebijslag of een extra periode salaris;
 - f. factoren in de woonsituatie van de schuldenaar die van invloed zijn geweest op de hoogte van de beslagvrije voet;
 - g. een vermelding in hoeverre rekening is gehouden met onbeslagen neveninkomsten van de schuldenaar en als hij gehuwd is in hoeverre rekening is gehouden met onbeslagen inkomsten van zijn echtgenoot; en
 - h. een vermelding in hoeverre rekening is gehouden met reeds gelegde beslagen, reeds lopende verrekeningen en inhoudingen in verband met de inning van de bestuursrechtelijke premie, bedoeld in artikel 18f van de Zorgverzekeringswet.
2. Het model wordt vastgesteld bij ministeriële regeling.

Artikel 8 Wijziging Besluit SUWI

Het derde lid van artikel 5.9 van het Besluit SUWI vervalt onder vernummering van het vierde en vijfde lid tot derde en vierde lid.

Artikel 9 Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel 10 Citeertitel

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit beslagvrije voet.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting en de bijlage in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Conceptbesluit beslagvrije voet tbv internetconsultatie

De Staatssecretaris van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

T. van Ark

Bijlage bij artikel 2 van het Besluit beslagvrije voet

Vaststellen van de indicatieperiode:

Stap 1

Is sprake van meerdere inkomstenverhoudingen?

Ja	De verschillende loon LB/PH, met inachtneming van artikel 2, tweede lid, van respectievelijk het laatste, het een na laatste en het hier weer aan voorafgaande aangiftetijdvak worden bij elkaar opgeteld. Vervolgens door naar stap 2
Nee	Ga naar stap 2

Stap 2

Is sprake van meerdere aangiftetijdvakken die in de beoordeling kunnen worden betrokken?

Ja	Ga naar stap 3
Nee	Het beschikbare aangiftetijdvak dient als indicatieperiode.

Stap 3

Wijkt het loon LB/PH van de inkomstenverhouding, met inachtneming van artikel 2, tweede lid, in het laatst beschikbare aangiftetijdvak minder dan 2,5% af van het loon LB/PH in het (de) daaraan voorafgaande aangiftetijdvak(ken)?

Nee	Ga naar stap 4
Ja	Het laatst geregistreerde aangiftetijdvak dient als indicatieperiode.

Stap 4

Kunnen slechts twee aangiftetijdvakken in de beoordeling worden betrokken?

Nee	Ga naar stap 5
-----	----------------

Ja	De twee beschikbare aangiftetijdvakken dienen als indicatieperiode.
----	---

Stap 5

Wijkt het loon LB/PH, met inachtneming van artikel 2, tweede lid, van het voorlaatste beschikbare aangiftetijdvak minder dan 2,5% af van het loon LB/PH in de aan het voorlaatste aangiftetijdvak voorafgaande tijdvak?

Ja	Het voorlaatste beschikbare aangiftetijdvak dient als indicatieperiode.
Nee	De drie laatst beschikbare aangiftetijdvakken dienen als indicatieperiode.

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

Met de Wet vereenvoudiging beslagvrije voet is een nieuwe regeling in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (hierna: de wet) geïntroduceerd waarmee een betere bescherming van de beslagvrije voet wordt beoogd. De kern van de wet is de gewijzigde berekeningswijze van de beslagvrije voet, waardoor de hoogte van de beslagvrije voet in mindere mate afhankelijk wordt van informatie van de schuldenaar. Ook in het proces van beslaglegging wordt een aantal belangrijke aanpassingen gedaan zodat in het geval van meerdere beslagleggende partijen, deze partijen weet hebben van elkaars handelen en daarmee rekening houden. In Verzamelwet SZW 2018 zijn nog enkele wijzigingen opgenomen van de wet. Dit betreffen redactioneel-technische wijzigingen en herstel van een aantal zaken.

Waar binnen het huidige proces het aan de schuldenaar is om informatie met betrekking tot de te hanteren beslagvrije voet aan te leveren, voorziet de wet in een systeem waarbij de deurwaarder voornamelijk gebruik maakt van informatie uit de basisregistratie personen (BRP) en de polisadministratie van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV) om de beslagvrije voet vast te stellen. Hierdoor verandert ook de rol van de schuldenaar van informatieverstrekking (huidig stelsel) naar meer controlerend.

Met de Wet vereenvoudiging beslagvrije voet wordt een belangrijk knelpunt binnen het huidige systeem ondervangen, namelijk het feit dat de schuldenaar veelal de gevraagde informatie niet levert. Het niet reageren van de schuldenaar heeft binnen het huidige stelsel vaak tot gevolg dat de beslagvrije voet te laag wordt vastgesteld. Dit risico wordt door het binnen de wet geïntroduceerde systeem beperkt.

In het onderhavige besluit worden de volgende zaken nader geregeld met betrekking tot de wet.

De wijze waarop de indicatieperiode wordt vastgesteld.

In beginsel wordt de beslagvrije voet berekend op basis van het meest recente maandinkomen zoals dat blijkt uit de polisadministratie. Als dit maandinkomen echter geen reële afspiegeling vormt van het belastbaar inkomen zal de deurwaarder de gegevens met betrekking tot de hoogte van het inkomen over een andere periode in de berekening van de beslagvrije voet moeten betrekken. In het besluit is voor de situatie dat sprake is van fluctuerend inkomen of een incidentele betaling geregeld welke periode wordt meegenomen voor de berekening van de beslagvrije voet.

De wijze waarop het belastbaar inkomen, bedoeld in artikel 475d, eerste lid, van de wet wordt vastgesteld, voor zover hierbij gebruik wordt gemaakt van gegevens uit de polisadministratie.

Het gaat hierbij om de wijze waarop vanuit de binnen de polisadministratie beschikbare gegevens (loon LB/PH, opbouw van recht op vakantiebijslag of extra periode salaris en duur aangiftetijdvak) het belastbaar inkomen van de schuldenaar en zijn eventuele echtgenoot wordt herleid. Het gezamenlijke belastbaar inkomen van schuldenaar en zijn eventuele echtgenoot vormen de grondslag voor de verdere berekening.

De wijze waarop het in mindering te brengen bedrag op de beslagvrije voet afkomstig uit onbeslagen neveninkomsten van de schuldenaar en – als de schuldenaar als gehuwd is aan te merken – van de echtgenoot wordt berekend.

Op de op basis van artikel 475da van de wet berekende beslagvrije voet worden onbeslagen neveninkomsten van de schuldenaar zelf en in bepaalde mate ook het inkomen van zijn eventuele echtgenoot netto in mindering gebracht. In de polisadministratie is geen netto-inkomen opgenomen. Wil de deurwaarder op basis van de in de polisadministratie aanwezige informatie de beslagvrije voet kunnen vaststellen dan zal hij uit de beschikbare informatie het netto inkomen moeten herleiden. In het besluit is beschreven op welke wijze hij dit dient te doen.

De wijze waarop de ophoging genoemd in artikel 475da, zevende lid, van de wet (ophoging bij eigen woning bezitter met inkomen onder de huurtoeslaggrens) wordt berekend.

Als sprake is van een schuldenaar met een inkomen onder de huurtoeslaggrens die woonachtig is in een eigendomswoning, kan op verzoek van de schuldenaar er rekening mee worden gehouden dat hij geen recht heeft op huurtoeslag. Dit in verband met het feit dat in de hoogte van de beslagvrije voet in beginsel wel een recht op huurtoeslag is verdisconteerd. Een en ander resulteert in een ophoging van de beslagvrije voet met een fictief recht op huurtoeslag. De exacte hoogte van de huurtoeslag is afhankelijk van een veelheid van factoren. Het is daarom dat in het besluit een vereenvoudigde wijze wordt geïntroduceerd om de ophoging van de beslagvrije voet in dit soort situaties te berekenen.

Ten slotte zijn in het besluit ook de wijze waarop de factor, bedoeld in artikel 475a, derde lid, van de wet voor in het buitenland verblijvende schuldenaren wordt berekend en is een uitwerking gegeven aan de in de wet genoemde punten die moeten worden opgenomen in het modelformulier, bedoeld in artikel 475i, tweede lid, van de wet. Zo geeft de wet aan dat de berekende beslagvrije voet bij de mededeling dient te worden aangegeven, maar ook op basis van welke gegevens dit is geschied en hoe de berekening vervolgens is geweest. Deze twee laatste punten zijn nader uitgewerkt in dit besluit.

Zowel voor de bepaling van de indicatieperiode (bijlage) als voor de vaststelling van het belastbaar inkomen, de berekening van het in mindering te brengen netto inkomen en de hierboven beschreven mogelijkheid om de beslagvrije voet op te hogen als sprake is van een eigendomswoning, geldt dat de beschreven wijze onderdeel uitmaakt van een breder stappenplan om tot algehele vaststelling van de beslagvrije voet te komen. De basis van de vaststelling is op wetsniveau beschreven en onderdelen hebben met dit besluit hun verdere uitwerking gevonden. Daarnaast zal voor een juiste vaststelling bij in het buitenland verblijvende schuldenaren ook de in de ministeriële regeling verder uit te werken woonlandfactor in de berekening moeten worden betrokken. De deurwaarder zal daarom om de uiteindelijke beslagvrije voet op een juiste wijze vast te stellen, zowel naar de wet, dit besluit als de op basis van dit besluit vast te stellen ministeriële regeling moeten kijken. Om dit proces te vergemakkelijken en zorg te dragen dat de regels goed en eenduidig worden toegepast, zal als hulpmiddel een stappenplan worden ontwikkeld en digitaal beschikbaar worden gesteld, waarin alle noodzakelijke elementen van de wet- en regelgeving zullen worden opgenomen.

ARTIKELSGEWIJS

Artikel 1 Begripsbepalingen

In het eerste lid zijn een aantal begrippen gedefinieerd die van belang zijn bij de bepaling van de indicatieperiode en de berekening van het belastbaar inkomen. Bij de inkomstenverhouding, het loon LB/PH en het extra periode salaris gaat het om begrippen die ook op die wijze in de polisadministratie gebezigd worden. Met betrekking tot de definitie van aangiftetijdvak is aangesloten bij de definitie van het Dagloonbesluit werknemersverzekeringen.

Specifiek is er voor gekozen om de indicatieperiode te definiëren. Bedacht moet daarbij worden dat de beslaglegger vanuit de polisadministratie gegevens over meerdere aangiftetijdvakken ontvangt op basis waarvan hij zal moeten bepalen binnen welke periode het genoten inkomen de meest reële afspiegeling vormt van het in meer algemene zin genoten belastbaar inkomen van de schuldenaar.

In het tweede lid zijn de artikelen uit de wet van overeenkomstige toepassing verklaard.

Artikel 2 Indicatieperiode

Eerste lid

De deurwaarder zal de gegevens in zijn berekening moeten betrekken die een zo reëel mogelijke afspiegeling vormen van het belastbaar inkomen van de schuldenaar en, als hij gehuwd is, van zijn echtgenoot. De wet gaat er daarbij vanuit dat het meest recente maandinkomen in de regel een goede afspiegeling zal vormen en dat dus de informatie uit het laatst beschikbaar gestelde aangiftetijdvak als indicatieperiode in de berekening dient te worden betrokken. Als in dit laatste aangiftetijdvak echter sprake is van een incidentele betaling of als in meer algemene zin sprake is van een fluctuerend inkomen, kan dit anders liggen en zal binnen de berekening met een andere indicatieperiode moeten worden gewerkt.

Om de indicatieperiode voor respectievelijk de schuldenaar en als hij gehuwd is, zijn echtgenoot, te bepalen krijgt de deurwaarder inzage in de op het moment van opvraag in de polisadministratie geregistreerde aangiftetijdvakken met betrekking tot de laatste vier maanden, terug te rekenen vanaf de eerste van de maand van opvraag. Rekeninghoudend met het feit dat inkomensgegevens in bijna alle gevallen uiterlijk aan het eind van de maand die volgt op de inkomstenverstrekking in de polisadministratie worden geregistreerd, houdt dit in dat de deurwaarder bij een doorlopend dienstverband zonder meer zicht krijgt op drie recente aangiftetijdvakken. De beschikbare aangiftetijdvakken worden vervolgens – conform de in de bijlage opgenomen wijze – meegenomen in de bepaling van de indicatieperiode.

De bepaling van de indicatieperiode is zo ingericht dat bij een regulier inkomen met zeer beperkte fluctuaties het laatst beschikbare aangiftetijdvak zal dienen als indicatieperiode. Is sprake van een incidentele betaling in het laatst beschikbare aangiftetijdvak - bij een verder zeer beperkt fluctuerend inkomen - dan vormt het voorafgaande aangiftetijdvak de indicatieperiode. En is sprake van fluctuerend inkomen dan worden de drie laatste aangiftetijdvakken allen in de berekening betrokken.

Nul-aangiften worden niet in de berekening meegenomen en als – bijvoorbeeld doordat de schuldenaar of als hij gehuwd is, zijn echtgenoot pas sinds kort over (eigen) inkomen

beschikt – in de polisadministratie slechts een of twee aangiftetijdvakken geregistreerd staan, wordt op basis hiervan de indicatieperiode bepaald.

Tweede lid

De bepaling van de indicatieperiode vindt plaats op basis van het in de polisadministratie opgenomen loon LB/PH van de schuldenaar en als hij gehuwd is, zijn echtgenoot. In dit loon LB/PH kan eventueel ook een in de maand uitbetaalde vakantiebijslag of een extra periode salaris zijn opgenomen. Om te voorkomen dat deze maanden enkel vanwege deze betaling buiten beschouwing moeten worden gelaten, worden bij de bepaling van de indicatieperiode deze specifieke uitbetalingen op het geregistreerde loon LB/PH in mindering gebracht.

Derde lid

Bij een schuldenaar en als hij gehuwd is, zijn echtgenoot kan sprake zijn van meerdere inkomstenverhoudingen. Als bij deze inkomstenverhoudingen met dezelfde aangiftetijdvakken wordt gewerkt, blijft sprake van vergelijkbare inkomens en kan op de in de bijlage beschreven wijze de indicatieperiode worden vastgesteld. Kennen de verschillende inkomstenverhoudingen echter van elkaar afwijkende aangifte tijdvakken (b.v. een inkomen met een aangiftetijdvak van 1 maand en een inkomen met een aangiftetijdvak van 4 weken) dan ontbreekt die vergelijkbaarheid en is ook de in de bijlage beschreven methode niet te hanteren. In deze gevallen is er daarom voor gekozen om van de afzonderlijke inkomstenverhoudingen ieder het loon LB/PH van het laatste aangiftetijdvak in de berekening te betrekken.

Artikel 3 Belastbaar inkomen uit loon LB/PH

Eerste lid

Als de schuldenaar en als hij gehuwd is, zijn echtgenoot recht heeft op vakantiebijslag of een extra periode salaris vindt hiervoor een reservering plaats. Deze reservering is (in tegenstelling tot de daadwerkelijke uitbetaling, zie de toelichting bij artikel 2, tweede lid) niet opgenomen in het loon LB/PH. Bij de vaststelling dient echter wel rekening te worden gehouden met deze reservering, reden waarom het loon LB/PH met de in dit lid genoemde factoren moet worden opgehoogd.

Tweede en derde lid

De bepaling van de indicatieperiode vindt plaats op basis van aangiftetijdvakken. Daarbij kan de situatie ontstaan dat de indicatieperiode – wanneer sprake is van fluctuerend inkomen – meerdere aangiftetijdvakken omvat of – als bijvoorbeeld sprake is van een vierwekelijkse loonbetaling – niet gelijk is aan 1 maand. De beslagvrije voet wordt echter berekend op basis van maandinkomen, wat inhoudt dat in deze situaties het loon LB/PH binnen de indicatieperiode naar een maandbedrag moet worden herleid.

Indicatieperiode	Factor
1 aangiftetijdvak van 4 weken	1,083
2 aangiftetijdvakken van 1 maand	0,5
2 aangiftetijdvakken van 4 weken	0,5417
3 aangiftetijdvakken van 1 maand	0,33
3 aangiftetijdvakken van 4 weken	0,361

Als sprake is van meerdere inkomstenverhoudingen dienen – in lijn met het derde lid – de afzonderlijke uitkomsten bij elkaar op te worden geteld om tot het totale belastbare inkomen van de schuldenaar en als hij gehuwd is, zijn echtgenoot te komen.

Vierde lid

Het is mogelijk dat toepassing is gegeven aan artikel 2, derde lid. In deze situatie wordt niet gewerkt met een indicatieperiode, maar met het loon LB/PH van de afzonderlijke inkomstenverhoudingen binnen het laatste aangiftetijdvak. Ook dan geldt echter dat per afzonderlijke inkomstenverhouding eerst gekeken dient te worden of een ophoging noodzakelijk is vanwege reservering vakantiebijslag of extra periode salaris. Vervolgens dient het loon LB/PH van de inkomstenverhouding die niet met een aangiftetijdvak van een maand werkt, tot een maand herleid te worden. En daarna moeten om tot het in de berekening te betrekken belastbaar inkomen te komen de verschillende uitkomsten bij elkaar worden opgeteld.

Artikel 4 Eigen woning

Artikel 475da, zevende lid, van de wet biedt de mogelijkheid dat de schuldenaar om ophoging van zijn beslagvrije voet kan vragen als hij zijn woonhuis in eigendom heeft en over een inkomen beschikt op basis waarvan hij in een huursituatie aanspraak zou kunnen maken op huurtoeslag. Nu de op basis van de formule berekende beslagvrije voet er vanuit gaat dat de schuldenaar huurtoeslag ontvangt, beoogt de beschreven ophoging de woningeigenaar in een vergelijkbare positie te brengen, zij het dat gekozen is voor een vereenvoudigde berekening.

In het eerste lid wordt in lijn met de berekening van de huurtoeslag het deel van de huur bepaald dat voor huurtoeslag in aanmerking kan komen. Vervolgens wordt hiervan – op basis van het tweede lid – de geldende normhuur afgetrokken, waarbij een minimum bedrag van (norm 2017) € 206,48 wordt aangehouden. Dit laatste houdt verband met het feit dat ook binnen de berekening van de huurtoeslag, huren lager dan de normhuur bij het zogenaamde minimum-inkomensijkpunt, niet worden gecompenseerd.

Om de ophoging te kunnen berekenen dient de schuldenaar de deurwaarder inzicht te geven in de aan zijn eigendomswoning verbonden woonkosten (de door de schuldenaar maandelijks verschuldigde hypotheekrente, erfpacht en, tot ten hoogste 0,057% van de WOZ-waarde, de maandelijks overige kosten). Hij dient deze informatie te voegen bij zijn verzoek tot toepassing van deze ophoging.

Artikel 5 Bedrag vermindering beslagvrije voet

Op basis van artikel 475db, eerste en tweede lid, van de wet dienen de onbeslagen netto neveninkomsten van de schuldenaar en evenzo de onbeslagen netto inkomsten van zijn eventuele echtgenoot - zij het tot maximaal de helft van de op basis van artikel 475da van de wet berekende beslagvrije voet – op de toe te passen beslagvrije voet in mindering te worden gebracht.

In de polisadministratie is het netto inkomen niet als dusdanig opgenomen. Wil de deurwaarder van de informatie uit de polisadministratie het netto inkomen van de schuldenaar en van zijn eventuele echtgenoot herleiden, dan zal hij hierbij gebruik

moeten maken van het loon LB/PH, de ingehouden bijdrage Zorgverzekeringswet en de ingehouden loonbelasting volksverzekeringen in de indicatieperiode.

Ook bij in mindering te brengen netto inkomen, gaat het om maandinkomen. Als de indicatieperiode niet gelijk is aan een maand, zal het berekende netto inkomen binnen de indicatieperiode naar een maand moeten worden herleid.

Zoals in de toelichting bij artikel 475db, tweede lid, van de wet is aangegeven, stelt de deurwaarder de beslagvrije voet in beginsel op basis van de op het moment van beslaglegging aanwezige informatie in de polisadministratie vast. Zeker daar waar het gaat om de berekening van het nettoloon kunnen in bepaalde situaties andere gegevens, waarover de deurwaarder niet beschikt, van invloed zijn op de daadwerkelijke hoogte van het netto inkomen. Het is aan de schuldenaar om daar waar de op basis van de informatie uit de polisadministratie berekende hoogte van het netto inkomen niet overeenkomt met de daadwerkelijke situatie, de deurwaarder hierop te wijzen. En het is vervolgens aan de deurwaarder om op basis van de verkregen nieuwe informatie zijn berekening aan te passen.

Artikel 6 Woonlandfactor

Het onderhavige artikel berust op artikel 475e, derde lid, van de wet. Daarin is bepaald dat de beslagvrije voet van de schuldenaar die buiten Nederland verblijft wordt vermenigvuldigd met een nader te bepalen factor. In de huidige regeling is nader ingekaderd dat voor de bepaling van de factor aansluiting zal worden gezocht bij het kostenniveau van het woonland van de schuldenaar in relatie tot het kostenniveau in Nederland. Dit is in lijn met de Wet woonlandbeginsel in de sociale zekerheid en de daarop gebaseerde Regeling woonlandbeginsel in de sociale zekerheid 2012. De gedachte hierbij is dat de vaststelling van de hoogte van de bedoelde factor geschiedt met behulp van economische kerncijfers zoals de koopkrachtpariteit (Purchasing Power Parity, afgekort: PPP). De PPP tussen twee landen geeft aan wat de wisselkoers tussen twee valuta's is zodanig dat het mogelijk is om met een bepaald bedrag dezelfde producten en diensten te kopen in beide landen. Als een product in Nederland 1 euro kost en in Japan hetzelfde product 50 Yen kost dan is de PPP (euro/yen) gelijk aan $1/50 = 0.02$. Als de PPP vergeleken wordt met de «echte» of nominale wisselkoers, dan kan het kostenniveau tussen twee landen worden bepaald. Als de wisselkoers (euro/yen) bijvoorbeeld 0.01 is, dan krijgt men voor elke euro honderd yen en daarvoor krijgt men in Japan twee producten in plaats van één in Nederland. Het kostenniveau in Nederland is dan twee keer zo hoog.

In de onderliggende ministeriële regeling zal een tabel worden opgenomen met de verschillende woonlandfactoren per woonland. De woonlandfactor is daarbij gemaximeerd tot 1. Gedachte hierachter is dat de keuze van de schuldenaar voor een "duurder" woonland, geen nadelige gevolgen mag hebben voor de incasseringmogelijkheden van de beslagleggende schuldeiser.

Artikel 7 Modelformulier beslagvrije voet

Een deurwaarder die derdenbeslag legt, is gehouden uiterlijk bij de overbetekening van het beslag de schuldenaar te informeren over de door hem vastgestelde beslagvrije voet, alsmede de gegevens op basis waarvan hij tot deze beslagvrije voet is gekomen. Dit geldt ook als de beslagvrije voet opnieuw wordt vastgesteld op basis van een herberekening. Deze mededeling vindt op grond van artikel 475i van de wet plaats

volgens een bij of krachtens algemene maatregel van bestuur vast te stellen model. Bij deze mededeling wordt de schuldenaar tevens gewezen op zijn verplichting om desgevraagd zijn bronnen van inkomsten en de voor de vaststelling van de beslagvrije voet benodigde gegevens voor zover deze gegevens niet door de deurwaarder kunnen worden verkregen uit de polisadministratie op te geven. Dit geldt ook voor de wettelijke mogelijkheden om de beslagvrije voet in bepaalde omstandigheden op verzoek te laten verhogen.

Naast het feit dat het formulier de schuldenaar op zijn (informatie) verplichtingen en zijn mogelijkheden om de beslagvrije voet op te hogen wijst, is de gedachte dat de schuldenaar via het formulier ook – ongeacht de beslagleggende partij – op een eenduidige wijze inzicht krijgt in de hoogte van de beslagvrije voet en de gegevens die aan de berekening van de beslagvrije voet ten grondslag hebben gelegen. Op deze wijze wordt het hem ook mogelijk gemaakt om – gebruikmakend van de nog beschikbaar te stellen rekentool – de berekening van de beslagvrije voet te controleren. De onderdelen a) tot en met h) komen in die zin ook overeen met de factoren die binnen de berekening van de beslagvrije voet van belang zijn.

In dit artikel wordt de inhoud het model nader ingevuld. Bij ministeriële regeling wordt voorzien in het model zelf.

Artikel 8 Wijziging Besluit SUWI

Met het opnemen van artikel 475ga in de wet kan artikel 5.9, derde lid, van het Besluit SUWI komen te vervallen.

De juridische grondslag voor de gegevensverstrekking door het UWV is met inwerkingtreding van de wet dan als volgt geregeld. De gegevensverstrekking door het UWV geschiedt kosteloos.

Als de beslaglegger een deurwaarder is, is de grondslag voor de gegevensverstrekking door het UWV artikel 475ga, eerste lid, van de wet, zoals die bepaling luidt na inwerkingtreding van de Wet vereenvoudiging beslagvrije voet. Deze bepaling geldt zowel voor gerechtsdeurwaarders als voor belastingdeurwaarders die belast zijn met de invordering van rijksbelastingen dan wel lokale belastingen en heffingen. Als het niet de belastingdeurwaarder is die de belastingschuld door middel van een executoriaal beslag int, maar de ontvanger die dit bij beschikking doet op grond van artikel 19 van de IW 1990 (vordering ex artikel 19 IW 1990), bijvoorbeeld in geval van een loonvordering, geschiedt de gegevensverstrekking door het UWV via de polisadministratie op grond van artikel 33, zevende lid, van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen (Wet Suwi).

Ook voor de gemeenteambtenaar belast met de invordering van gemeentelijke belastingen, of de ambtenaar van het waterschap belast met de invordering van waterschapsbelastingen, biedt artikel 33, zevende lid, van de Wet Suwi de grondslag voor het verstrekken van gegevens door het UWV via de polisadministratie. Deze ambtenaren worden immers in artikel 231, tweede lid, onderdeel c, van de Gemeentewet, respectievelijk artikel 123, derde lid, onderdeel c, van de Waterschapswet gelijk gesteld met de ontvanger en hebben op die grond dezelfde verplichtingen en bevoegdheden als de ontvanger.

Als de beslaglegger het Landelijk Bureau Inning onderhoudsbijdragen, de Raad voor de Kinderbescherming, het UWV, de Sociale Verzekeringsbank of het college van

Burgemeester en Wethouders is, biedt artikel 475ga, eerste lid, van de wet ook de grondslag voor het verstrekken van de benodigde inkomensgegevens door het UWV. Artikel 479g van de wet, zoals die bepaling luidt na inwerkingtreding van de Wet vereenvoudiging beslagvrije voet, bepaalt namelijk dat zij dezelfde bevoegdheden en verplichtingen hebben als de deurwaarder.

Artikel 9 Inwerkingtreding

De Wet vereenvoudiging beslagvrije voet treedt op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip in werking. De inwerkingtreding van dit besluit zal in hetzelfde koninklijk besluit worden meegenomen.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

T. van Ark